

evenwel f 3903 verlies geleden, of $23\frac{3}{8}$ %. [fol. 1752] In de resolutie van 27 augustus 1765 werd besloten een partij textiel uit Coromandel en Surat uit 1757 en zelfs 1755 voor de inkoopsprijs te verkopen. Uit de rendementen in de resoluties van 5 en 26 november 1765 blijkt dat daarop bij een inkoopsprijs van f 77.056 een verlies van f 24.302, of $31\frac{1}{2}$ %, is geleden. Onder de verkochte textiel waren ook 30 pakken op de Vrouwe Petronella Maria uit Coromandel, aangevoerd voor rekening van de Pulicatse kooplieden. Uit de resolutie van 3 december 1765 blijkt dat daarvan op 23 pakken, ingeboekt voor f 25.354, maar f 4068, of ruim 16 %, winst is gemaakt. In zoverre die opbrengst minder dan 50 % is geweest, namelijk f 8609, is deze Coromandel in rekening gebracht. De kooplieden moeten dit vergoeden. Daar ze door de Compagnie waren aangenomen, is men met een winst van f 3264, of ruim $28\frac{3}{4}$ %, op de overige 7 pakken tevreden geweest. Op 16 april 1765 is in vervolg op de resolutie van 3 juli 1764 besloten de administrateur van het ijzermagazijn toe te staan om wegens grote voorraad staal en spijkers contant te verkopen. [fol. 1753] Staafijzer en staal moet 40 % winst opleveren, schot – en pompspijkers, glasnagels, platkoppen en duikers 50 % en alle andere soorten 40 % op de inkoopsprijs in Nederlandse prijzen verhoogd met 25 % tot Indisch geld. De overige rendementen behaald bij openbare verkoop zijn te vinden in de resoluties van 2 april, 21 mei, 5 juli, 11 oktober, 5 en 26 november 1765. Van de afschrijvingen en belastingen worden slechts de belangrijkste posten vermeld. Onderkoopman Godfried Carel Meurs vroeg ontheffing van f 9510. [fol. 1754] Via huwelijk is hij aansprakelijk voor wat aan de erfgenamen van de gewezen hoofdadministrateur te Cochin Nicolaas de Keizer bij besluit van 20 augustus 1764 in rekening is gebracht voor een niet toegestane afschrijving op peper en sandelhout. Bij besluit van 22 januari 1765 is Meurs ontheven van betaling van f 7802, maar hij blijft belast met de overige f 1708. Nicolaas de Keizer had zich dit bedrag toegeëigend door middel van een niet toegestane afboeking, of had dit van de begunstigden kunnen terugvragen. Meurs is ook nog in genoemde hoedanigheid belast met f 2898 voor posten die De Keizer betroffen en door Cochin aan Batavia in rekening waren gebracht, zoals uit de resolutie te Batavia van 25 oktober 1765 blijkt. Bij besluit van 22 januari 1765 is de baas-timmerman van het ambachtskwartier Jan Jurgen Butner belast met een tekort van 362 balken gelondongs t.w.v. f 1303 en 7000 djati planken t.w.v. f 2352,-. Daar Butner aantoonde dat divers ander houtwerk en spijkers bij het jaagpad, [fol. 1755] of Oosterzeehoofd, waren gebruikt, zijn die afgeschreven. Bij controle van de kwartiersboeken tot en met 1704/05 kon niet vastgesteld worden waarom daarin 56.578 lb geraffineerde zwavel en $9795\frac{1}{2}$ lb salpeter meer vermeld stonden dan er aanwezig waren. De overige boeken waren onleesbaar. Daar de baas-kruitmaker zich goed kon verantwoorden, zijn deze hoeveelheden afgeschreven. Op 19 februari 1765 is de scheepsleiding van de Walcheren belast voor 23.075 lb rijst tegen rsd 30 per 3300 lb. Deze rijst was bij aankomst uit Pekalongan niet afgeleverd. Zoals dat ook op de equipagewerf op Onrust in het ambachtskwartier gebruikelijk is, moet de baas van de wapenkamer aan het begin van iedere maand een overzicht van al zijn handelingen bij de gouverneur-generaal en directeur-generaal indienen. Hij mag pas tot afboeking overgaan, als deze memorie gecontroleerd is. [fol. 1756] In de resolutie van 2 augustus 1764 is bepaald dat er bij de wapenkamer vier officieren moeten controleren of er wel goede snaphanen voor de kantoren worden ingepakt. De baas van de wapenkamer is opgedragen daarvoor te zorgen en dat de geweren veilig in de kisten worden verpakt. Op 2 april 1765 is het reglement van in- en afschrijvingen van 15 augustus 1764 en dat van de provisiën voor dienaren te Batavia aangevuld met de bepaling dat de administrateurs op alle soorten boter 5 % mogen afschrijven. De Nederlandse en Bengaalse soort is al in die reglementen genoemd en daarvan uitgezonderd. Op 16 augustus 1765 is bepaald dat boekingen tussen kantoren en ten laste van Batavia slechts in rekening mogen worden gebracht, of teruggeboekt na een besluit van de politieke raad. [fol. 1757] Alle kantoren zijn van deze twee besluiten op de hoogte gebracht. Op 17 september is ook aan alle kantoren bericht dat alle justitiële berichten opgesteld door gecommiteerden die geen dergelijk ambt vervullen, door hen beëdigd moeten worden. Dit betreft vooral die over specerijen. Op 12 april 1765 is aan